

Erfarenheter av hållbarhetsrapportering

En studie avseende erfarenheter av hållbarhetsrapportering i svenska, onoterade bolag som omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering i årsredovisningslagen. Studien genomförs på uppdrag av Svenskt Näringsliv.

2021-02-26

Sammanfattning

Denna studie syftar till att samla erfarenheter från hållbarhetsrapportering i svenska, onoterade bolag som omfattas av årsredovisningslagens krav på att lämna hållbarhetsrapport. Studien är genomförd på uppdrag av Svenskt Näringsliv. De intervjuade företagen bedriver sin verksamhet i olika branscher och är lokaliserade på olika platser i Sverige.

Lagkravet på hållbarhetsrapport började gälla från och med 2017 och merparten av de företag som intervjuats i studien startade med hållbarhetsrapportering i samband med lagens införande. Ett fåtal av företagen rapporterade på frivillig basis redan innan lagkravet infördes. Några få av de intervjuade företagen har utvecklat sitt arbete med hållbarhetsrapporten sedan lagkravet infördes, medan andra har valt att hålla ambitionen på den miniminivå som krävs för att uppfylla lagkraven. Några enstaka företag har valt att låta hållbarhetsrapporten omfattas av översiktlig granskning av en revisor.

Flera av de intervjuade företagen anger att efterfrågan på hållbarhetsinformation ökar. Framför allt är det företagets kunder som efterfrågar informationen. Exempel på andra sammanhang där informationen efterfrågas är i upphandlingar, tillståndsprocesser och vid rekrytering. Däremot är det få av de svarande företagen som anger att intressenter frågar efter specifik information i hållbarhetsrapporten. Endast ett fåtal av företagen uppger att hållbarhetsrapporterna har efterfrågats i kreditprövningar eller av investerare.

En majoritet av de intervjuade företagen anser att arbetet med hållbarhetsfrågor har fått en bättre struktur sedan man började rapportera. Det är snarare rapporteringsprocessen än rapporten i sig som gjort skillnad. Företagen uppger också att samhällsdebatten under den period man rapporterat ökat intressenternas förväntningar på hållbarhetsrapporteringen.

Utformningen av lagkraven uppfattas av de intervjuade företagen som relativt enkel. Flexibiliteten för företagen att utforma och anpassa rapporteringen till den egna verksamheten upplevs som stor. Vissa företag anser dock att flexibiliteten i lagstiftningen är en nackdel för jämförbarheten mellan företagen och för aggregering av data på exempelvis branschnivå. Det råder delade meningar om det behövs mer normgivning eller riktlinjer för hållbarhetsrapportering.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	2
Innehållsförteckning	3
Bakgrund	4
Beskrivning av studien	5
Resultat	6
Analys	13
Appendix	16

Bakgrund

Under hösten 2014 antogs EU:s direktiv om hållbarhetsrapportering, det s.k. non-financial reporting directive (NFRD).¹ Genom direktivet genomfördes ändringar i EU:s redovisningsdirektiv med krav på rapportering av icke-finansiell information och mångfaldspolicy. Enligt direktivet ska stora företag och koncerner av allmänt intresse med över 500 anställda upprätta en hållbarhetsrapport med upplysningar om miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption.

Direktivet genomfördes i svensk rätt i årsredovisningslagen genom prop. 2015/16:193. Bestämmelserna om hållbarhetsrapportering började gälla från och med det räkenskapsår som inleddes 1 januari 2017 eller senare. Hållbarhetsrapporten ska som huvudregel ingå i förvaltningsberättelsen i årsredovisningen men får även lämnas som en separat rapport. Hållbarhetsrapporten ska innehålla de hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten. Däribland ska upplysningar i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption ingå. Rapporten ska beskriva företagets affärsmodell, den policy som företaget tillämpar i hållbarhetsfrågor, inklusive granskningsförfaranden som genomförts, resultatet av policyn, väsentliga risker kopplade till hållbarhetsfrågorna samt riskhantering. Rapporten ska även innehålla centrala resultatindikatorer (KPIer). Om företaget tillämpar särskilda riktlinjer för upprättandet av rapporten (exempelvis GRI eller någon annan frivillig normgivning) ska det anges vilka dessa riktlinjer är. Lagen ställer inte krav på att informationen i hållbarhetsrapporten ska granskas av revisor. Företagets revisor ska dock intyga att rapporten har upprättats.

När direktivet genomfördes i Sverige valde regeringen att utöka kretsen rapporteringspliktiga företag i förhållande till direktivets tillämpningsområde. Genom utökningen kom alla företag/koncerner som uppfyller fler än ett av följande tröskelvärden omfattas av kravet på hållbarhetsrapport:

- medelantalet anställda har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,
- balansomslutningen har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,
- nettoomsättningen har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

Enligt den konsekvensanalys som upprättades vid genomförandet innebar detta att ca 1600 företag kom att omfattas av regleringen istället för de ca 100 företag som omfattades av tillämpningsområdet för direktivet.² Som skäl för att utvidga direktivets tillämpningsområde

¹ Europaparlamentets och Rådets Direktiv 2014/95/EU om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy

² Prop. 2015/16:193, s. 57.

angavs bl.a. att det finns ett stort samhällsintresse av att företag informerar hur de arbetar med hållbarhetsfrågor. Investerare och en bredare allmänhet angavs ha berättigade krav på att få mer information om hur företag hanterar frågor om miljö, sociala förhållanden, anställda, mänskliga rättigheter och korruption. Vidare angavs att ett lagstadgat krav på hållbarhetsrapportering kan öka transparensen och underlätta jämförelsen mellan företag.³ I den remissrunda som föregick lagen framförde många näringslivsorganisationer kritik mot en utökning av direktivets tillämpningsområde och menade att kostnaderna för rapporteringen var kraftigt underskattade.

Beskrivning av studien

Denna studie har initierats av Svenskt Näringsliv och genomförts av konsultföretaget Cartina. Syftet med studien är att skapa en bild av de mindre företagens erfarenheter av kravet på hållbarhetsrapportering. Undersökningen baseras därför på intervjuer med företag som omfattas av det svenska lagkravet på hållbarhetsrapportering, men som inte skulle ha omfattats om Sverige valt att införa regelverket på den nivå som direktivet föreskriver. De intervjuade företagen tillhör branscherna skog, textil, bygg, livsmedel, avfall-återvinning, transport, vård och omsorg och verkstadsindustri. Företagen varierar i storlek, är olika till ägarstruktur (familjeägda, medarbetarägare, ekonomisk förening, ägda av investeringsfonder, ägda av utländska eller svenska moderföretag) och är spridda geografiskt över olika delar av Sverige.

Intervjuundersökningen har utformats i syfte att klargöra i vilken utsträckning och på vilket sätt det utökade kravet på hållbarhetsrapportering har påverkat berörda företag samt hur rapporten används såväl internt som externt. Syftet är också att belysa företagens erfarenheter av hur själva lagstiftningen fungerar. Mer specifikt har intervjufrågorna utformats enligt följande centrala teman:

1. Hur arbetar företagen med hållbarhetsrapportering?
2. Vad används hållbarhetsrapporten till?
3. Vad har hållbarhetsrapporteringen haft för konsekvenser för rapporterande företag?
4. Hur fungerar kravet på hållbarhetsrapportering i årsredovisningslagen?

³ Prop. 2016/17, s. 42.

Resultat

Frågeställning 1. Hur arbetar företagen med hållbarhetsrapportering?

Merparten av företagen i studien började hållbarhetsrapportera i samband med att det blev ett lagkrav, det vill säga från och med år 2017. Ett fåtal företag hållbarhetsrapporterade även tidigare och ett företag uppnådde kriterierna för rapportering först efter att lagen började gälla. De som börjat rapportera innan lagkravet anger att de gjorde det av strategiska eller affärsmässiga skäl eller därför att det efterfrågats av ägarna. Typiska situationer är ägare som omfattas av krav eller efterfrågan på andra större marknader, större kunder som ställer krav i sina leverantörskedjor eller krav för olika certifieringar så som ISO-standarder.

När började ni hållbarhetsrapportera?	Antal
I samband med lagkrav	14
Innan lagkrav	4

Vanligast är att en funktionschef, eller en grupp av funktionschefer, utan företagsövergripande ansvar i det praktiska arbetet fungerar som kravställare och sätter ambitionen för hållbarhetsrapporteringen. Vanligast är att funktionerna eller ansvarsområdena kvalitet, miljö, HR eller kommunikation ansvarar för krav och ambitionsnivå för hållbarhetsrapporten. Det är också relativt vanligt bland de intervjuade företagen att den som ansvarar för hållbarhetsrapporteringen sitter i ledningsgruppen och inhämtar information och förankrar sitt arbete i företagsledningen. I ett fåtal företag ansvarar företagsövergripande roller så som VD eller ekonomichef för kraven på hållbarhetsrapportens utformning och ambitionsnivå.

Vem eller vilken funktion är kravställande i arbetet?	Antal
Ledningsgrupp	5
Funktionschef	13

En klar majoritet av företagen i studien uppger att de har gjort en intressent- och väsentlighetsanalys för att ta reda på vilka hållbarhetsfrågor som intressenterna tycker är viktigast. De flesta av de intervjuade företagen uppger att man gör enklare uppdateringar av denna analys årligen. De intervjuade företag som inte tagit fram en väsentlighetsanalys bygger sin rapport på en intern analys.

Har ni genomfört en intressent- och väsentlighetsanalys?	Antal
	18
Ja	15
Nej	3

Har den genomförts en gång eller löpande?	Antal
	18
En gång	5
Årligen/löpande	10
N/A	3

De allra flesta företagen har valt att inte följa något rapporteringsramverk. Endast två företag har valt att följa ett rapporteringsramverk och då har de valt att följa GRI. Ytterligare ett antal företag anger att de inte rapporterar enligt GRI men att de har inspirerats av GRI. De intervjuade företagen anser till stor utsträckning att GRI, som är ett av de få ramverk som tydligt är användbart för hållbarhetsrapportering, anses för ambitiöst och för kostsamt för företag i deras storlekskategori.

Följer ni något rapporteringsramverk?	Antal
	54
Ja	2
Nej	14
Vet ej	2

I majoriteten av de intervjuade företagen är styrelsen inte aktivt engagerad i hållbarhetsrapporten genom t.ex. kravställning, mål eller liknande. Dock tar styrelsen del av hållbarhetsrapporten och godkänner den formellt, ofta i samband med att årsredovisningen presenteras. De intervjuade företagen uppger också att styrelsen oftast inte har substantiella synpunkter på utformning eller innehåll i rapporten.

Är styrelsen aktivt involverad i hållbarhetsrapporteringen?	Antal
	18
Ja	5
Nej	9
Delvis	4

Frågeställning 2 Hur används hållbarhetsrapporten?

Gemensamt för de flesta intervjuade företagen är att de inte använder hållbarhetsrapporten i någon större utsträckning för internt bruk. Den finns oftast på publicerad på företagets intranät och sprids till de anställda i samband med att den publiceras, men därefter sker vanligtvis inget aktivt internt arbete med själva rapporten. Däremot pågår ett internt arbete och intern kommunikation kring hållbarhetsfrågor löpande under året. Detta påverkar dock inte den årliga hållbarhetsrapporten. Några företag ser hållbarhetsrapporten som ett viktigt kommunikationsmedel till medarbetare och använder den mycket vid rekrytering.

Majoriteten av de intervjuade företagen vet vilka som läser hållbarhetsrapporten och vilken information de söker. Bland intressenter som läser rapporten nämns t.ex. kunder, medarbetare, leverantörer.

Vet ni vilka som läser er hållbarhetsrapport och vilken information de söker?	Antal
	18
Ja	11
Nej	7

Majoriteten av de intervjuade företagen använder rapporten externt. I synnerhet marknads- och säljavdelningarna efterfrågar rapporten för extern användning. Vissa företag använder även hållbarhetsrapporten vid rekrytering av nya medarbetare. Det allra vanligaste svaret är att den används i upphandlingar och anbud samt av en del kunder (t.ex. offentliga upphandlare eller större företag med hållbarhetskrav på sina leverantörskedjor). I några fall efterfrågar kreditgivare och investerare hållbarhetsrapporten men det uppfattas mer som undantag än som regel.

En minoritet av de intervjuade företagen får frågor om rapporten innehåll externt. Bland de företag som får många frågor på rapporten märks:

- Ett transportföretag som får frågor från styrelsen, medarbetare och kunder. Frågorna rör särskilt miljöområdet. Majoritetsägare i företaget är en infrastrukturfond.
- Ett serviceföretag i verkstadsindustrin som i synnerhet får frågor från större kunder.

Används hållbarhetsrapporten externt?	Antal
	18
Ja	12
Nej	3
Delvis/Vet ej	3

Hur används er hållbarhetsrapport främst i externa syften?	Antal
	14
Upphandlingar/kunder	10
Certifieringsorgan	2
Banker/finansiärer/kreditgivare	2

Får ni frågor om rapportens innehåll?	Antal
	18
Ja	6
Nej	9
Vet ej	3

Frågeställning 3 Vilka är konsekvenserna av kravet på hållbarhetsrapportering?

Hälften av företagen i undersökningen hade inte egen kompetens när de började hållbarhetsrapportera utan har tagit hjälp av extern kompetens, utbildat sig eller rekryterat in kompetens. Även om den interna kompetensen höjts är det enligt företagen fortfarande vanligt att ta in extern kompetens för att genomföra hållbarhetsrapporteringen, främst kring layout och format.

När kravet infördes, hade ni tillgång till den kompetens ni behövde för att hållbarhetsrapportera?	Antal
	18
Ja	8
Nej	8
Osäker	2

För en majoritet av företagen har hållbarhetsrapporteringen också lett till insamling av ny data och nya nyckeltal. De flesta uppger att de ökat insamling av data kopplat till miljö, avfall eller energi men även data som rör det sociala området (jämnställdhet, diskriminering, sjukfrånvaro etc.) har börjat samlas in. Flertalet företag följer också upp denna data eller nyckeltal kopplade till data internt. I flera fall ser man att uppföljningen lett till resultat och ett ökat intresse för frågorna.

Har hållbarhetsrapporteringen lett till ny datainsamling eller nya nyckeltal?	Antal
	18
Ja	11
Nej	7

Följer ni upp sådan information internt?	Antal
	18
Ja	14
Nej	3
Inget svar	1

De intervjuade företagen anger att uppföljningen av dataunderlaget tyder på en positiv utveckling och att underlaget ger en bättre lägesbild för eventuella framtida åtgärder.

Har införandet av rapporteringen lett till någon förändring?	Antal
	18
Ja	12
Nej	4
Inget svar	2

Det är ovanligt att företagen har gjort systemanpassningar till följd av kravet på hållbarhetsrapportering. Företagen anger att informationen i hållbarhetsrapporten tas fram manuellt ur befintliga system och att det inte finns behov av ny data eller automatiseringar som kräver systemanpassningar.

Har rapporten lett till systemanpassningar?	Antal
	18
Ja	2
Nej	16

När det gäller kostnaden för hållbarhetsrapporten så är den till allra största delen en funktion av det interna arbete personal lägger ner på rapporten. Av de intervjuade företagen varierar resultaten från ett par veckors till flera månaders arbete och därtill externa kostnader för t.ex. konsultstöd, layout eller tryckning. Oftast arbetar man med rapporten från januari till april. Den största investeringen gjorde företagen i intern kompetensuppbyggnad första gången man rapporterade. Nästkommande års rapportering utgår från föregående års, av revisorerna godkända hållbarhetsrapport, och gör mindre uppdateringar som är relevanta årligen.

Går det att uppskatta kostnaderna för hållbarhetsrapporten?	Antal
	18
Ja < 65 tkr	4
Ja > 65 tkr	8
Nej	5
Ja, vill inte uppge	1

Frågeställning 4. Hur fungerar kravet på hållbarhetsrapportering i årsredovisningslagen?

De allra flesta av de intervjuade företagen i studien anser att lagstiftningen fungerar bra.

Hur fungerar bestämmelserna om hållbarhetsrapportering i årsredovisningslagen?	Antal
	17
Bra	13
Dåligt	1
Mindre bra	3

De flesta av de intervjuade företagen menar att det inte är helt tydligt vad lagen kräver när det gäller hållbarhetsrapporteringen. De menar samtidigt att detta inte är ett problem för deras eget rapporteringsarbete. De uttrycker att det finns en balans mellan å ena sidan hur detaljerad och tydlig lagen är, och å andra sidan hur stor frihet det enskilda företaget har att själv välja struktur och innehåll för rapporteringen. Många uppskattar att de har möjlighet att tolka lagens innebörd och själva utforma rapporten på ett sätt som passar deras behov. Några av företagen framhåller att en ökad tydlighet och styrning kring vilken information som ska lämnas skulle ge bättre transparens och möjlighet till benchmark. Ett av de intervjuade företagen är tydliga med att hållbarhetsrapporteringen som sådan är en onödigt pålaga för företagen och att hållbarhetsarbetet drivs bättre och mer relevant genom kund- och myndighetsdialoger.

Är det tydligt vilken information som ska lämnas?	Antal
	17
Ja	5
Nej	12

Några av företagen menar att det skulle vara bra om det fanns riktlinjer eller en standard för hur mindre företag ska hållbarhetsrapportera. Det är inte ytterligare lagkrav som efterfrågas utan snarare mer hjälp och stöd för att förenkla arbetet.

Analys

Företagens ursprung och dess betydelse för hållbarhetsrapporten

Hur det enskilda företaget väljer att organisera och utforma sin hållbarhetsrapportering och vilka effekter införandet av lagen om hållbarhetsrapportering fått för bolagen kan påverkas av en rad olika faktorer så som storlek, ägarförhållanden, bransch, ledarskap, kunder m.m. De intervjuade i denna studie är till antalet relativt få. Det gör det svårt att dra långtgående slutsatser men några mönster kan identifieras trots det begränsade urvalet:

- Bolag med olika ägarformer approcherar frågan kring hållbarhetsrapportering olika. De familje-, ägarledda- och medarbetarägda företagen i undersökningen jobbar med hållbarhet genom alla led, från styrelse till medarbetare, medan hållbarhetsarbete och rapportering i större grad hanteras av utsedda funktioner i andra bolag.
- Hållbarhetsfrågor har olika betydelse i olika branscher och därmed får rapporten olika vikt i olika företag. För vissa branscher är miljöfrågor en hygienfaktor och fokus i rapporteringen. I andra branscher är arbetsmiljöfrågorna i fokus och då sker uppföljning av exempelvis arbetsskador.
- Vissa företag ser rapporteringen som ett strategiskt konkurrensverktyg och använder hållbarhetsrapporten som ett medel att kommunicera om sitt hållbarhetsarbete till kunder, investerare och vid rekrytering.
- I de fall företaget har kunder som själva arbetar aktivt med hållbarhetsrapportering och använder leverantörsinformation i sin rapport ställs högre krav på en utvecklad rapport.
- Det finns skillnader i företagens upplevelse av i vilken utsträckning banker och andra finansiärer ställer kring hållbarhetsrapporten. Endast ett fåtal företag vittnar om att banker visat intresse för hållbarhetsrapporten i samband med kreditdiskussioner.
- Vissa branscher påverkas mer av samhällsdebatten än andra. Hållbarhetsrapporten kan i dessa fall användas som plattform för debatten. Ett exempel är trä- och skogsbranschen.

Hållbarhetsrapportens betydelse för hållbarhetsarbetet

Studien visar att företagen under den här perioden anser att de fått bättre överblick och struktur i sitt hållbarhetsarbete. De anger att det inte är själva rapporten som gör skillnad, utan snarare att man mäter och redovisar sina resultat. Det gör att det går lättare att införa målsättningar och att följa upp hållbarhetsarbetet.

Flertalet företag uppger att rapporten används externt. Hållbarhetsrapporten efterfrågas främst av kunder, vid anbud och vid upphandlingar. Rapporten används även ofta som säljverktyg och vid rekrytering. Det är ovanligt att användare ställer frågor på innehållet i hållbarhetsrapporten, vilket kan tyda på att hållbarhetsrapporten främst fungerar som ett bevis för att det rapporterande företaget systematiskt arbetar med hållbarhetsfrågor. Några av företagen uppger att styrelsen ställer detaljerade frågor kring informationen i

hållbarhetsrapporten. Det rör sig främst om sådana bolag som har en styrelse som representerar olika ägare, på ett liknande sätt som i ett noterat företag.

De flesta företag har infört nya måttal eller KPI:er som följs upp internt. I vissa fall följs de upp i ledningsgruppen, men i några fall följs de regelbundet upp med alla medarbetare. Måttalen är en möjlighet att skapa engagemang för hållbarhetsfrågor bland medarbetare.

Regelverket för hållbarhetsrapportering är, för flertalet företag, inte styrande eller drivande för hållbarhetsarbetet. Med vida ramar kan hållbarhetsrapporteringen anpassas till företagets specifika verksamhet. Tolkningsmöjligheterna i lagen skapar flexibilitet men även viss osäkerhet och försämrade jämförbarhet. Inga av företagen anger att det finns något stöttande rapporteringsramverk som är anpassat för företag av den här storleken. Några av företagen har inspirerats av GRI, men endast ett fåtal använder GRI fullt ut då det anses för administrativt krävande för det enskilda företaget.

Flertalet företag uppger att de genomför intressent- och väsentlighetsanalyser löpande. Ambitionen och inriktningen av rapporteringsarbetet sätts dock i regel av den eller de som ansvarar för hållbarhetsrapporten i företaget. Flera företag anger att de lade ner mer arbete på analysen inför det första rapporteringstillfället. Därefter är det lättare att utgå från tidigare version och göra mindre uppdateringar. Ett företag anger att deras väsentlighetsanalys baseras på en årlig intern enkät till ett stort antal medarbetare där de ombeds ranka vikten av 13 hållbarhetsaspekter. Rankingen görs utifrån vad medarbetarna bedömer vara ägares, kunders, medarbetares och allmänhetens perspektiv.

Lagstiftningens funktion och konsekvenser

De intervjuade företagens svar ger en blandad bild av konsekvenserna av lagkravet och om lagstiftningens syfte att öka transparensen och jämförbarheten mellan företagen har uppnåtts. Majoriteten av de företag som intervjuats i denna studie började hållbarhetsrapportera på grund av lagkravet och en majoritet anger de blivit bättre på att arbeta med hållbarhetsfrågor efter det att lagkravet infördes. Det är dock svårt att avgöra i vilken utsträckning det är rapporteringskravet som har drivit utvecklingen eller om det istället påverkats av andra faktorer så som t.ex. en ökad samhällsdebatt. Det är stora skillnader mellan hur företag väljer att beskriva de delar av verksamheten som de bedömer faller under informationskravet i lagstiftningen. Hur företagen förklarar varför de inte lämnar upplysningar inom ett visst område utifrån principen "följ eller förklara" varierar också. De är få som beskriver kopplingen till affärsmodellen i hållbarhetsrapporten, vilket möjligen kan hänga samman med att det är svårt att beskriva hur hållbarhetsindikatorer hänger samman med bolagets ekonomiska resultat. Enligt de intervjuade företagen i denna studie är det också sällsynt att revisorn har synpunkter på innehållet i hållbarhetsrapporten.

Det finns inte någon efterfrågan på förenklingar i lagkravets utformning. Nuvarande flexibilitet uppskattas av företagen. Det som däremot efterfrågas av flera företag är mer guidande riktlinjer så som normer, standarder eller olika former av benchmarks. Något

företag anger att det skulle vara värdefullt om Svenskt Näringsliv utvecklade en enkel standard för hållbarhetsrapporteringen för att öka jämförbarheten. GRI anses av flertalet av de intervjuade företagen för resurskrävande för företag i denna storlek.

Appendix

Intervjuunderlag Hållbarhetsrapportering

Detta är de frågor vi kommer att utgå ifrån under vår intervju kring era erfarenheter av hållbarhetsredovisning sedan införandet. Frågorna är indelade i fyra områden:

1. Arbetssätt
2. Användning
3. Konsekvenser
4. Lagstiftning

Underlaget ses som ett stöd i förberedelsen och ett sätt att förkorta tiden för intervjun. Vi tar gärna del av noteringar, men det är inget krav att skicka in underlaget till oss.

1. Hur arbetar ni med hållbarhetsrapportering?

När började ni hållbarhetsrapportera?

Vem eller vilken funktion hos er är kravställande i arbetet och vad avgör ambitionen för hållbarhetsrapporteringen?

Vem är ansvarig för hållbarhetsrapporteringen?

Hur ser rapporteringsprocessen ut?

Har ni genomfört en intressent- och väsentlighetsanalys? Om ja, när? Om nej, hur har ni identifierat vad som är väsentlig hållbarhetsinformation?

Vilken data tas fram till rapporten?

Följer ni något rapporteringsramverk? Om ja, vilket?

Är styrelsen involverad i hållbarhetsrapporteringen och i så fall på vilket sätt?

Har ni valt att låta hållbarhetsrapporten vara föremål för översiktlig granskning av revisorn? Varför/varför inte? Om ja, hur fungerar det?

Har rapporteringen förändrats under åren? Om ja, på vilket sätt då?

Har användningen av policys förändrats under perioden?

2. Användning av hållbarhetsrapporten

Hur används hållbarhetsrapporten internt?

Sker någon uppföljning och i så fall hur?

Vet ni vilka som läser er hållbarhetsrapport och vilken information de söker?

Hur används er hållbarhetsrapport externt? (T.ex. vid upphandlingar, i dialog med kreditgivare, investerare etc.)

Har användningen av policys gett några tydliga resultat? I så fall vilka?

Får ni frågor om rapportens innehåll? Om ja, från vem och vilken typ av frågor?

Har det hänt att externa intressenter efterfrågat information som saknas i rapporten?
Om ja, hur har ni agerat då?

Vet ni om andra företag använder innehållet i hållbarhetsrapporten som underlag i sin egen hållbarhetsrapportering?

Har ni på annat sätt påverkats indirekt av att andra företag omfattas av krav på hållbarhetsrapportering?

3. **Konsekvenser av hållbarhetsrapporten**

När kravet infördes, hade ni tillgång till den kompetens ni behövde för att hållbarhetsrapportera?

Om inte, hur gick ni tillväga för att skaffa den kompetensen? (Rekrytering, konsulter, utbildning etc.)

Har hållbarhetsrapporteringen lett till ny datainsamling eller nya nyckeltal? Om ja, vilken typ av data och vilka nyckeltal?

Följer ni upp sådan ny information internt?

Har det lett till någon förändring och om så är fallet, vilken förändring då?

Har rapporteringen krävt systemanpassningar?

Går det att uppskatta kostnaderna för hållbarhetsrapporten?

Finns det andra konsekvenser eller effekter av hållbarhetsrapporteringen?

4. **Hur fungerar lagstiftningen?**

Hur fungerar bestämmelserna om hållbarhetsrapportering i årsredovisningslagen? Är det tydligt vilken information som ska lämnas?

Skulle det behövas kompletterande normgivning? Varför? Hur skulle sådan normgivning se ut?

Skulle det behövas en standard för hållbarhetsrapportering i mindre företag? Varför?

Ser ni ett behov av ändringar i lagens krav på hållbarhetsrapport? Om ja, vilken typ av förändringar? Till exempel tydligare krav, nyckeltal, ändrat scope, tydliggörande av vad som är väsentligt.